

Kísérőtanári beszámoló

Bretagne, Franciaország

Készítette: Dr. Majsáné Iván Gizella

2016.04. 17-23 között az Erasmus+ Szakképzési program keretében kísérőtanár voltam Bretagne-ban, Poullan sur Mer-ben a Maison Familiale Rurale iskolában. A program felelőseként a kísérőtanári teendők mellett monitoring feladatokat is elláttam.

Az iskolával 2011 óta van partneri kapcsolatunk. Az iskola profilja hasonló a mienkhez, bár az alapképzésben tanulók többféle tantárgyat tanulnak, és csak később szakosodnak. Bentlakásos iskola, ami lehetővé teszi, hogy késő délután is legyenek foglalkozások, többnyire gyakorlatok. Tágas, jól felszerelt demonstrációs termeik vannak, ahol a főzéstől a gondozáson át az ápolásig mindent gyakorolni tudnak.

Csecsemő-és gyermekápoló tanulóinknak ugyanakkor gyakorlólhelyeket kerestek, mindhárom tanuló bölcsődében töltötte négy hetes gyakorlatát.

A kiutazás szervezésében is aktívan részt vettem, amely az időpont egyeztetést, az utazás szervezését (transzfer,repülőjegyek, biztosítás stb) is magában foglalta.

A három tanulóval transzfer busszal kellett a repülőtérre utaznunk, vonattal bizonytalan volt, hogy elérjük-e a gép indulását. Párizsban a Charles de Gaulle repülőtérrel át kellett buszoznunk az Orly-ra, ahonnan indult a belföldi járat Quemperbe. Ez a kissé bonyolult utazás már önmagában igazolja, hogy szükség van kísérőtanárra, hisz a fiatalok még külföldön is alig voltak, repülővel pedig egyáltalán nem utaztak. Quemperben a partner iskola vezetője várt bennünket, és elvitt a szállásra. Duarnenez-ben laktak-laktunk, ahol egy önálló házrészt béreltünk a tengerparton. A megérkezés után ismerkedés, vacsora volt az igazgatónőnél.

Hétfőn az iskolában kezdtünk. Bemutatták az intézményt, én pedig Yvette Olier igazgatónővel a francia tanulók szegedi gyakorlatát egyeztettem. Találkoztam azokkal a francia tanulókkal, akik májusban jönnek Szegedre. Emellett beszélünk a jövőre vonatkozó tervekről, hisz mindketten ismét pályáztunk a 2016/17-es tanévre. Megterveztük, hogy sikeres pályázat esetén ismét tavasszal küldjük a magyar csoportot, és megbeszéltük az ő ideutazásukat, gyakorlólhelyeiket.

Ezután a három bölcsődét látogattuk meg, eldöntöttük, melyik tanuló hol marad. Ketten Duarnenezbe, egy tanuló Poullan-ba került. Mindenütt bemutatták az intézményt, elmondták a munkavégzést és a feltételeket, munkaidőt, munkaruhát, étkezést, utazást. A francia bölcsődei rendszer eltér a magyartól. A dánhoz hasonlóan a kisgyermek 6 hónapos kortól 6 éves korig egy intézményben vannak. Nem jellemző a kor szerinti csoportbeosztás sem, csak a 2 év alattiak vannak külön. Tanulóink a vegyes korosztályú csoportokban töltötték gyakorlatukat. Segítettem a balesetvédelmi oktatásukban, valamint az orvosi igazolások hivatalossá tételében. Közösén töltöttük ki a hivatalos okmányokat, amelyek szükségesek voltak, hogy a fenntartó engedélyezze az ott tartózkodásukat, munkavégzésüket. Tehát az önkormányzat, és az egyházi fenntartó hivatalába is el kellett mennem az engedélyezési eljárás miatt.

A buszbérlet megvásárlása után a tanulók már egyedül mentek a gyakorlólhelyekre. Ez szándékos volt, hogy megtanulják az utazást. Az iskola rendelkezésemre bocsátotta az iskola autóját, tehát a fennmaradó napokon könnyen tudtam látogatni a gyakorlólhelyeket. Segítettem a nyelvi akadályok leküzdésében, mert tanulóink közül csak egy van, aki tanul franciául, a másik két fiatal angolul beszél. A munkanyelv angol volt, de a francia munkatársak közül többen nem beszéltek angolul, külön kellett

figyelni arra, hogy a tanulók beosztása olyan legyen, hogy angolul beszélő „tanár” mellé kerüljenek. Élmény volt számomra, hogy a tanulóink könnyen kapcsolatot teremtettek a kicsikkel, közöttük nem volt nyelvi akadály, az versikék, énekek, és a testbeszéd jól működött. A lányok nagyon gyorsan bekapcsolódtak a tennivalókba, főleg a napi rutinba (öltöztetés, fürdőszoba, etetés, stb), valamint a játékba az udvaron, vagy a benti festésbe, betűtanulásba, egyéb foglalkozásokba. Már ottlétemkor részt vettek az egyik kisgyerek születésnapján, magyarul köszöntve őt, sőt még ajándékot is készítettek neki. Ez megnyugtató volt, hisz azt bizonyították, hogy talpraesettek, szakmailag jók, tehát a beilleszkedésük könnyű lesz. Szerda délutánt ismét a partner iskolában töltöttük, ahol egy tanulói ismerkedési fórumon vettünk részt a francia iskolásokkal. Elsősorban mi meséltünk az iskolánkról, Magyarországról. De közben a francia diákok is beszéltek iskolájukról. Meglátogattunk gyakorló termeket, láttuk, hogyan készítik az ételt a bölcsődés korú gyerekek számára.

A tanulók munkaideje 16.30-ig tartott, így több órát teljesítettek, mint az itthoni képzési program bölcsődei ósszórászama. Ezért amíg kint voltam, kaptak egy szabadnapot, amit nagyon tartalmasan töltöttük el. A többi napon pedig délután szerveztünk szabadidős, kulturális programokat. A tengerpart bebarangolása mellett erődítményeket, első-második világháborús emlékeket, történelmi településeket, breton néprajzi szabadtéri múzeumot, prehisztorikus megalitokat, stb. látogattunk meg.

Estéknként a közös vacsorafőzés után a napi élményeket beszéltük meg, a lányok pedig megírták a naplójukat. Mivel a tanulók önellátók voltak, minden este készítettek vacsorát. Ehhez a bevásárlásokban is segítettem, az első héten megvásároltuk az alapkészletet. Ez praktikus volt (autó), másrészt együtt tanultuk meg a megélhetési költség beosztását.

Az esti beszélgetések során jobban megismertük egymást (bár itthon is sokat találkoztunk, de az együtt élés más oldalról mutat be mindenkit). Segíteni tudtam a feszültségük oldásában, estéknként gyakoroltuk az angolt, hogy másnap reggel könnyebb legyen, nyugodtabban menjenek dolgozni a lányok.

Sajnos a hazautazással gond volt, ami előrevetítette, hogy a lányoknak is ugyanez a problémája lehet (ami sajnos beigazolódott). A Quemperből induló járatomat törölték, Brestbe irányítottak át, ami többletköltséget jelentett és azt az izgalmat, hogy rendben lesz-e a csatlakozás Párizsban. Végül minden megoldódott, bár a sok telefon, szervezés és izgalom elmaradhatott volna. Jövőre az utazást másként kell szervezni, mert bár Quemper nagyon közel van, de megbízhatatlan. Brest ugyanakkor 100 km-re van, tehát a kettős repülő után még vonattal kell eljutni a célállomásra.

Hasznos volt a kinn tartózkodásom, újabb tapasztalatokat gyűjtöttem, bár már rutinosnak gondoltam magam. A repülőjáratokat körültekintőbben kell megszervezni. A következő programban biztos, hogy nem Quemperbe megyünk, bár sokkal közelebb van Duarnenezhez. De bizonytalan, sok járatot törölnek. Ezért marad Brest, ahonnan sajnos újabb átszállással jutunk el a célállomásra. A gyakorlóléhelyek jók voltak, de a jövőben mégis csak jobb lenne, ha változatosabb lehetne. Ezen kell munkálkodnunk a francia partnerrel. Nagyon jó ez a kapcsolat, rendkívül kedvesek, készségesek. A tanulók sokat tanulnak és gyönyörű helyeket ismernek meg.

Összegzésként megállapíthatom, hogy nagy szükség van a kísérőre, megnyugtató a tanulóknak, de nagyon fontos a kinti partnernek is. A kísérőtanárr képviseli hivatalosan az iskolánkat, a szervezésen kívül a kapcsolattartás, monitoring is az ő feladata.